

ה"ט 24995/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלונית

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ה"ט 24995-06-20

בפני כבוד השופטת אפרת ונקרט
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז.
נגד משיבים פלוני
פלונית

החלטה

בפני בקשת המדינה לביטול החלטתי מיום 30.8.2020 לפיה על המדינה (משטרת ישראל) להמציא לעיוני את חקירות הקטינים בתיקי החקירה פ.א 263446/2020 ופ.א 263009/2020.

הרקע לבקשה

1. עניינם של הצדדים מתנהל בפני במסגרת מספר תיקים, לרבות במסגרת צו הגנה אשר ניתן בעבר.
2. הצדדים הינם בני זוג אשר נישואיהם עלו על שרטון וביום 2020..... הפרידו את מגוריהם. שלושת ילדיהם הקטינים של הצדדים נותרו להתגורר עם האם.
3. ביום ... הגישה האם בקשה לצו הגנה בהתאם לסעיף 3 לחוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א - 1991 בגין אלימות האב כנגדה וכנגד הקטינים.
עוד קודם לכן הגישה האם תלונה למשטרת ישראל בגין אלימות האב כנגדה וכנגד הקטינים.
בעקבות תלונת האם פתחה המשטרה בחקירה במסגרתה נחקרו אף ילדיהם הקטינים של הצדדים.
4. ביום 15.6.2020 במסגרת הדיון שהתקיים בבקשת האם לצו הגנה הוריתי בין היתר כי על משטרת ישראל או כל גורם אחר אשר ערך את חקירות הקטינים להמציא לעיוני בלבד, באופן חסוי, את חקירות הקטינים.

ביום 18.8.2020 הגישה האם בקשה להורות בשנית לכל הגורמים המוסמכים למסור לידי בית המשפט באופן חסוי את חקירות הקטינים מהטעם שחרף החלטת בית המשפט מיום 15.6.2020 לא התקבלו חומרי החקירה.

בהתאם, ביום 30.8.2020 הוריתי בשנית כי על הגורמים המוסמכים למסור לעיונו של בית המשפט את חקירות הקטינים.

ואכן, ביום 8.9.20 הועברו חקירות הקטינים באופן חסוי לעיוני.

5. ביום 10.9.2020 הוגשה בקשת המדינה לביטול החלטתי מיום 30.8.2020.

משעיינתי בבקשת המדינה, ניתנה החלטתי על תגובת הצדדים והאפוט' לדין אשר מונתה לקטינים במסגרת ההליכים לפני.

6. תגובות הצדדים והאפוט' לדין הוגשו בהתאם להחלטתי, כפי שיפורט להלן.

נימוקי הבקשה

7. לטענת המדינה בתיק החקירה מצויים מסמכים ומידע הנוגעים לחקירת הילדים האסורים בפרסום לצדדים ו/או לבית המשפט בהתאם להוראות החוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) התשט"ו - 1955 (להלן: "**החוק**") ולאור החיסיון החל על חקירות ילדים לא ניתן לגלות מידע מחקירת ילדים.

8. נטען כי המחוקק קבע מפורשות בחוק כי אין לפרסם או להפיץ מידע הנוגע לחקירת ילדים מעבר לבית המשפט הדן בהליך הפלילי ומשכך העברת חומר לעיונו של בית משפט זה אסורה על פי הוראות הדין.

בנסיבות אלו מבוקש לבטל את החלטת בית המשפט מיום 30.8.2020.

9. בנוסף, נטען כי לנוכח סעיף 11א לחוק הגנת הילדים שעניינו "הליכים אחרים" לפיו חקירת ילדים לא תתקבל כראיה אלא ברשות בית המשפט ומשממילא מדובר במידע החסוי לצדדים בהליך זה, בית משפט זה לא יוכל להשתמש בחקירות הילדים לצורך ביסוס החלטתו ללא אישור בית המשפט הדן בהליך הפלילי.

10. עוד נטען כי הוראות החוק מתירות את העיון בחקירות הילדים לעובד סוציאלי שמונה על פי חוק ולפיכך יש להסתפק בעיון המותר לעובדת הסוציאלית לצורך הכרעה בסוגיה העומדת לפתחו של בית המשפט.

תגובת האם

11. בתגובה לבקשת המדינה ביקשה האם להעביר לידי העו"ס לסדרי דין את חומר החקירה לצורך המלצתה בדבר זמני השהות בין הקטינים לאב.

לטענתה בנסיבות תיק זה הצורך במתן האפשרות לעו"ס לסדרי דין לעיין בחומרי החקירה הינו בעל חשיבות עליונה לצורך הכרעה בסוגיה העומדת לפתחו של בית המשפט.

תגובת האב

12. האב מנגד גרס כי אין להעביר את חומרי החקירה לכל גורם, אף לא לעובדת הסוציאלית.

לטענת האב התיק הוחזר ליחידה החוקרת ומדובר בשלב מקדמי ביותר, כאשר לא ידוע כלל למה יובילו הדברים והאם בכלל יוגש כתב אישום כנגד האב. עד שלא תתגבש החלטה בעניין הגשת כתב אישום, כלל חומר החקירה הינו חסוי, לרבות חקירות הילדים.

13. יתירה מזאת, חקירות הילדים מהוות חלק אחד בלבד מכלל חומרי החקירה או ממסכת הראיות ולכן העברת חלק מחומרי החקירה בלבד הינה פגיעה בזכות היסוד של האב ועלולה ליצור תמונה מעוותת, ולמצער, לא שלמה ולא מדויקת של המציאות לאשורה.

לא זו אף זו, לטענתו חקירות הקטינים נעשו בנוכחות האם, שהיא זו אשר הגישה את התלונה נגד האב, ויש לה השפעה רבה על אמירות הילדים ויש לקחת זאת בחשבון בבחינת המשקל שיש לתת לאמירות הילדים ומהימנות החקירה.

14. עוד טען כי החלטת הגורמים הרלוונטיים לא מתבססת על חקירות הילדים לבדן ויש להתייחס לכך כי תלונת האם הוגשה על רקע פרידתם של הצדדים, לאחר שהאב עזב את בית הצדדים ולאחר שבמשך 13 שנות נישואים לא הייתה לאם כל טענת אלימות כלפי האב.

15. וכן טען כי העברת החומר לעיונה של העובדת הסוציאלית, ללא חוות דעת בדבר מהימנות ומשקל החקירות הינה פגיעה בזכות היסוד של האב.

העו"ס רשאית ממילא להיפגש עם הקטינים עצמם, לשוחח עמם ולברר עמם כל סוגיה, לצורך גיבוש המלצותיה בדבר זמני השהות.

עמדת האפוטרופא לדין

16. האפוטרופא לדין טענה כי משיחה שלה עם העו"ס עלה כי חומר החקירה הוגש כבר לתיק בית המשפט טרם הגשת עמדתה ולכן ההכרעה בבקשה התייתרה (כך על פי תגובת האפוט' לדין מיום 19.11.20 סעיף 10)

דין והכרעה

17. ראשית, אציין כי החלטתי זו ניתנת למעלה מן הצורך וזאת לנוכח העובדה שחומרי החקירה הוגשו לעיוני עוד ביום 8.9.20 ואילו בקשת המדינה הוגשה ביום 10.9.20, זאת לאחר שכבר עיינתי בחומרי החקירה.

עם זאת, לנוכח חשיבותה של השאלה, מצאתי להורות על תגובות הצדדים ואף ליתן החלטה מנומקת.

אקדים ואומר כי לאחר שעיינתי בבקשת המדינה ונימוקיה מצאתי לדחותה, ואנמק בקצרה.

18. סעיף 6 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) התשט"ו - 1955 קובע כדלקמן:

סודיות

6. (א) לא יפרסם אדם דבר שיש בו כדי לגלות זהותו של ילד הנחקר בעבירה המנויה בתוספת, או שהעיד בקשר אליה לפני בית משפט, אלא ברשות בית המשפט.

(א1) לא יפרסם אדם קלטת חקירה או תמליל, ובכלל זה העתקם, או זכרון דברים או דין וחשבון כאמור בסעיפים 8 ו-9, אלא ברשות בית המשפט.

(א2) לענין סעיף זה, "פרסום" - הצגה, השמעה, הפצה או העברה מחוץ לבית המשפט, למעט לידי אחד מאלה או בפניו:

(1) הנאשם, סניגורו והמתמחה בעריכת דין תחת פיקוחו של הסניגור או אדם אחר המפורט בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי;

(2) תובע כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי ומי שמתמחה בעריכת דין תחת פיקוחו;

(3) חוקר ילדים;

(4) שוטר, הנזקק לדבר האסור בפרסום על פי סעיפים קטנים (א) או (א1), לצורך מילוי תפקידו בחקירת עבירה המנויה בתוספת;

(5) עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, הנזקק לדבר האסור בפרסום על פי סעיפים קטנים (א) או (א1), לצורך מילוי תפקידו על פי חוק;

(6) מי שחוקר ילדים העביר אליו את קלטת החקירה, ובכלל זה את העתקה, לשם תמלול, או מי שחוקר ילדים, באישור מנהל השירות לחקירות ילדים וחקירות מיוחדות במשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים, העביר אליו את קלטת החקירה כאמור, או את התמליל, לשם מחקר שמטרתו הכשרת חוקרי ילדים או פיתוח מקצועי לסיוע בעבודת חוקרי ילדים והכשרתם, והכול בלבד שלא יעברו פרטים מעבר לאלה הנכללים בקלטת או בתמליל.

(ב) העובר על סעיף זה, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק

העונשין, או שני העונשים כאחד.

(ג) בסעיף זה, "בית המשפט" -

(1) בטרם הוגש כתב אישום - בית משפט השלום שבאזור שיפוטו מתנהלת החקירה;

(2) לאחר שהוגש כתב אישום - בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום.

סעיף 11 לחוק זה קובע:

הליכים אחרים

11א. בהליך משפטי, שאינו הליך פלילי שענינו עבירה המנויה בתוספת, יחולו הוראות אלה:

(1) עדות בעבירה המנויה בתוספת, כאמור בסעיף 9 וכן זכרון דברים או דין וחשבון כאמור באותו סעיף, לא יתקבלו כראיה, אלא אם כן הרשה בית המשפט לקבלם כראיה;

(2) בית המשפט לא ייתן רשות כאמור בפסקה (1), אלא אם כן שוכנע, מטעמים שיירשמו, כי הדבר דרוש לטובת הילד או כדי למנוע עיוות דין;

(3) רשות כאמור בפסקה (1), יכול שתהא מוגבלת בתנאים ויכול שתוגבל לראיה מסוימת, הכל כפי שיקבע בית המשפט, תוך התחשבות בצורך למנוע את פרסום הראיה;

(4) לענין סעיף זה, "בית המשפט" - לרבות בית דין, כהגדרתו בסעיף 155(1) לחוק הירושה, תשכ"ה-1965.

19. אין מחלוקת כי נדרש אישור בית המשפט למסירת חומרי החקירה אולם אין בידי לקבל פרשנות המדינה לפיה מדובר אך ורק בבית המשפט השלום הדין בהליך הפלילי.

20. לטעמי הסעיף מתייחס לבית משפט וכולל את כל בתי משפט השלום אשר להם זיקה להליך ולא רק בית המשפט השלום הדין בהליך הפלילי, כל פרשנות אחרת אינה סבירה לדעתי, ואינה עומדת בהלימה לעקרון העל של טובת הילד והגנה עליו.

21. לא זו אף זו, העברת החומר לעיונו של בית המשפט אינה מהווה פרסום כמשמעותו בסעיף 6 לחוק. פרסום לפי סעיף 6 לחוק משמעותו רק העברה מחוץ לבית המשפט, על אחת כמה וכמה משמדובר בבית משפט לענייני משפחה אשר כל ההליכים בו מתנהלים בדלתיים סגורות ואסורים בפרסום.

22. יתירה מכך, מטרת החוק וסעיף 6 בפרט היא להגן על טובתו וזהותו של הילד הנחקר. במקרה דנן, כמו במקרים אחרים מאותו סוג, הן בית המשפט והן הצדדים מודעים לזהות הקטינים הנחקרים.

23. בנוסף, סעיף 9 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) תשט"ו - 1955 קובע שעדות חוקר ילדים בעבירות המנויות בתוספת כשרה להתקבל כראיה. סעיף 11א לחוק זה מכשיר קבילות הראיות בהליכים אחרים שאינם פליליים, בין היתר, ברשות בית המשפט, **כל בית משפט** (וכאמור בסעיף, אף בית דין, כהגדרתו שם).

ברור אם כך שאם ניתן להכשיר את חקירות הילדים כראיה בהליכים שאינם פליליים הרי שרשאי בית משפט שאינו דין בהליך הפלילי לעיין בראיה. לפיכך, גם אם היה בידי לקבל פרשנות המדינה לעניין סעיף 6 לחוק, פרשנות שכאמור אינה מקבלת, הרי

ממילא מכוח סעיף 11א לחוק רשאי בית המשפט להורות על העברת החקירות לעיונו.
24. לעניין זה אף אפנה לדברי חברתי, כב' השופטת שושנה אלמגור, מבית משפט השלום (אזרחי) בת"א, בפסק דינה אשר ניתן ביום 5.1.05 בתיק תא (ת"א) 98265/00 ישראלי עצמון נ' מילר מלכה (פורסם בנבו). בעניין שם דובר בתביעה אזרחית בעניין פגיעה בפרטיות ואיסור לשון הרע ושם הוצג בפני בית המשפט כל תיק החקירה המשטרית וכך נאמר:
"יובהר, ראשית, כי הצדדים לא התנגדו להצגת תיק החקירה המשטרית בפני בית המשפט, הכולל - בין היתר - את תמליל חקירת חוקרת הילדים ואת מסקנותיה. לא הועלתה טענה בדבר עדות מפי השמועה, הצדדים חקרו את העדים ואת בעלי הדין על התמלילים ואף התייחסו לכך בסיכומיהם כראיה קבילה. ככלל, במישור האזרחי, כפופים כללי הראיות להסכמת בעלי הדין, הסכמה יכול שתהיה מפורשת או בהעדר התנגדות לקבילותה. (ר' י' קדמי "על הראיות- הדין בראי הפסיקה", חלק ראשון, מהדורה משולבת ומעודכנת תשס"ד-2003, 486).
עוד יודגש כי סעיף 9 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) תשט"ו - 1955 קובע שעדות חוקר ילדים בעבירות המנויות בתוספת כשרה להתקבל כראייה. סעיף 11א לחוק זה מכשיר קבילות הראיות בהליכים אחרים שאינם פליימס, בין היתר, ברשות בית המשפט [ההדגשה שלי א.ו.]."

25. יובהר כי גם בענייננו, לא התנגד מי מהצדדים, לרבות האב, להצגת חקירות הילדים בפני בית המשפט, כפי החלטותי מימים 15.6.20 ובהמשך 30.8.20, החלטה אשר הפכה חלוטה לדידו של האב. התנגדותו של האב הובעה רק כתגובה לבקשת המדינה, כאמור זמן רב לאחר מתן החלטתי.
26. זאת ועוד, מכוח סמכותו הטבועה של בית המשפט לעיין בכל חומר אשר שימש מומחה לצורך הכנת חוות דעתו, ניתן לגזור את סמכותו של בית המשפט לעיין בחקירות הילדים אשר משמשות את העו"ס לצורך הכנת חוות דעתה וזאת בהתאם לסעיף 6(5) לחוק תיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) תשט"ו - 1955 שאחרת, עלול להיווצר מצב אבסורדי לפיו אמור בית המשפט להסתמך על חוות דעת העו"ס מבלי שיש לו יכולת וסמכות לבחון את חוות דעתה באופן עצמאי ועם מצב זה לא ניתן להסכין. לפיכך כל פרשנות המאיינת את סמכותו של בית המשפט לבחון בעצמו את חוות הדעת של העו"ס, אינה סבירה ואין לקבלה.
27. באשר להתנגדות האב למסירת חומרי החקירה אף לעו"ס - ראשית, כאמור לעיל עוד ביום 15.6.2020 בדיון שהתקיים במעמד הצדדים הוריתי על המצאת חקירות הקטינים לעיוני והאב לא ערער על החלטה זו ואף לא הגיש למצער בקשה כי אעיין שנית בהחלטתי. החלטתי מיום 15.6.20 הפכה חלוטה זה מכבר.

שנית, משהוגשו לתיק תסקירי עו"ס והמלצות לזמני שהות מבלי שנתבקש עיון בחקירות הקטינים הרי שהכרעה בטענות אלו של האב מתייתרת.
28. לנוכח כל אמור לעיל, איני מוצאת לקבל את בקשת המדינה והיא נדחית.
29. תואיל המזכירות לשלוח החלטתי לצדדים.
30. אני מתירה את החלטתי לפרסום ללא כל פרט מזהה.

ניתנה היום, ד' שבט תשפ"א, 17 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

